

Onlangs hebben we het weer mogen aanschouwen: één zondag met temperaturen van boven de twintig graden, en de mensen stromen als diarree de stad uit. Massaal rijden zij naar het bos, vergezeld van een even massale kudde honden, waarvan de meerderheid aan buikloop lijdt. Tientallen tonnen Pal en Bonzo worden op zo'n mooie dag omgezet in ammoniak en in het bos gedumpt. En geen milieu-inspecteur die ingrijpt. Daarvoor is maar één oplossing: de vervuiler betaalt. Als het baasje naar de Efteling of een Tropisch Zwemparadijs gaat, dan komt hij niet binnen zonder de aanschaf van een toegangskaartje. Waarom zouden onze bossen dan wel gratis toegankelijk zijn?

Als de stad op een mooie dag filegevijs haar inwoners uitbraakt, en de parkeerplaatsen aan de rand van het bos te klein zijn, dan weten de konijntjes al hoe laat het is. Schielijk vluchten zij de boom in, want het Nederlandse hondenbestand wordt op zondagmiddag massaal in de bossen uitgelaten. En tussen het schijten door, raggen zij op basis van een rudimentair restje instinct tussen de struiken achter de

Rekening-Recreëren

konijntjes aan. En vader, moeder en de kinderen lopen op eenzelfde instinct in de richting van een in het bos gestationeerde patattent.

Waarom doen al die mensen dat? Wat is er zo leuk aan het bos? Waarom gaat Jan en Alleman daar op zondagmiddag zijn gezin uitlaten? Het antwoord zal u verbazen. Mensen gaan helemaal niet naar het bos omdat ze dat leuk vinden. Mensen gaan naar het bos omdat het gratis is. Alle vormen van recreatie in Nederland kosten geld. De dierentuin, Center Parks, de Efteling, Ponypark Slagharen, de Flevohof, Madurodam, de TV, de AutoRai, de meubelboulevard, de rosse buurt, MacDonalds, Van der Valk... alles wat leuk is kost geld. Behalve het bos. Daar kun je altijd terecht. Zelfs als de bank niet meer met je meedenkt, of als het giroblauw je rood voor de ogen schittert.

De kern van alle problemen is dat niemand weet wat de kern van alle problemen is. Er worden namelijk in ons land nogal wat denkfouten gemaakt. Ik zal dat illustreren.

"Het bos is van ons allemaal." Eerste denkfout. Dat is niet waar, want dan zouden we er allemaal kunnen doen en laten we het willen. Dat is immers de essentie van het hebben van bezittingen? Het bos is echter niet van ons allemaal, maar van een eigenaar. En die moet het verzorgen. Al dan niet met behulp van een Bosbijdrageregeling. *"Bossen zijn recreatieve objecten."* Tweede foutje. Afhankelijk van de eigenaar zijn bossen er ofwel primair voor de productie van hout, ofwel primair voor zichzelf - dus ter bewaring van een stukje natuur. Meervoudige doelstelling, akkoord, maar op één van de twee ligt het accent. Er bestaan geen bossen die er primair voor de recreatie zijn, want dan had er wel een hek omheen gestaan, met een kassa, waar je tot de aanschaf van een toegangsbewijs werd gedwongen. *"Bossen zijn een eerste levensbehoefte."* Kletskoek! Voedsel leveren ze

niet op (ik persoonlijk ken althans niemand voor wie bosbessen het stapelvoedsel zijn), de zuurstofproductie is te verwaarlozen, en zonder brandhout kan de moderne mens heel wel leven, ook al kan ik me voorstellen dat de romantiek wat minder is als je met een glas wijn en je geliefde op een berevel voor de gaskachel moet gaan liggen.

Kortom, het bos heeft de mens niets te bieden, behalve een plek om de hond te laten jappen, of een wandelingetje met het gezin te maken. Een Center Parks zonder huisjes, een meubelboulevard zonder Oisterwijk. Geen pretbos. En dus moeten we het meer aantrekkelijk maken, met hamburgertenten, caravanplaatsen en kermisattracties, zodat het een plek wordt waar de ontspanningsbehoevende mens het produkt recreatie kan kopen. En in geen enkel pretpark is het dan de eigenaar die voor de kosten daarvan opdraait. Pretbijdrageregeling of niet: de gebruiker betaalt. En zo hoort het ook. Op Berg en Bos in Apeldoorn gebeurt het al. Als Staatsbosbeheer nu eens het landelijke voorbeeld zou geven. Wie de creativiteit heeft om een houtvester de titel "regio-manager" aan te meten, die moet toch ook in staat zijn tot het introduceren van een aantal nieuwe bijdragen in Rekening-Recreëren. Magnetische poortjes bij de ingang van de houtvesterij, pardon het regio-recreë-gebied. Zonder elektronische chipkaart blijft de poort tot het bosgebeuren gesloten. En als we het eens zijn over de tweedeling produktiebos-natuurbos, dan hoeft alleen de eerste categorie voor Jan met de Hond te worden opengesteld. Het verschil ziet hij toch niet. En dat hij niet overal mag rondkijken begrijpt hij best: ook bij MacDonalds mag hij de keuken niet in.